

Србољуб Никић
ЖИГ ПЕТОКРАКЕ

Србољуб Никић
ЖИГ ПЕТОКРАКЕ

Издавач
ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ "ГРАДАЦ" РАШКА

За издавача
ДЕЈАН КОТУРАНОВИЋ

Рецензент
XXXXX XXXXXXXXXXXXX

Уредник
МИЛОЈКО МИЛИЋЕВИЋ

Штампа
СТР "ГРАМИС" РАШКА

Тираж: 300

ISBN

Србољуб Никић

ЖИГ
ПЕТ КРАКЕ

Бег од меланхолије,
сан у смећу јаве.
Ви, чуда жедни,
пратите стазу,
напијте се на извору
у циркусу Кубус.

Сирена беше избодена дрвеним шиљцима.

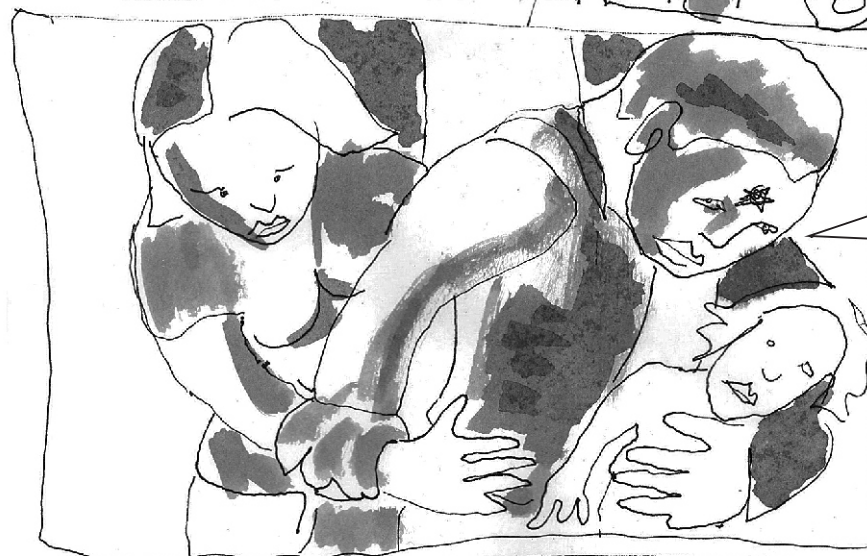
Сви́репа смрт моје
мезимице је најави
откровења. Лепото
збогом, зли
радујте се!

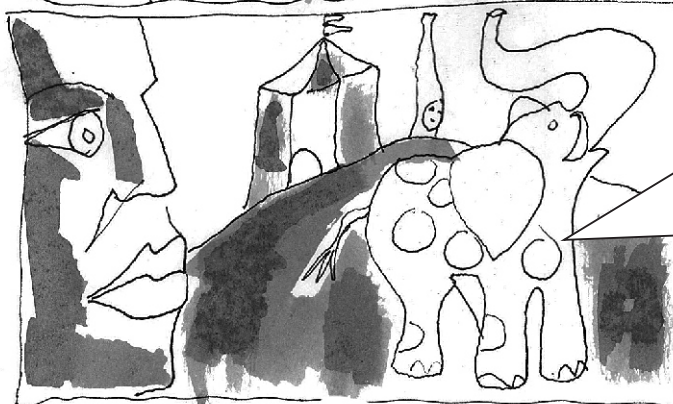
Милутине,
овде смо да
закорачимо кроз
пукотину нашег
света. Кулисе
падају.

И на сцену ступа
убица послат
да истреби оне што
на човека личе,
а нису људи.

Зоро,
збуњен
сам,
убица се
убија?
Пукотина
света у
циркуској
шатри.
Каква је
ово
представа?

Милутине,
себе не познајеш.
Суди тек када,
загледан у себе,
сазнаш шта
на човека личи,
а човек није.

На краљевском друму, један јахач журно ободе краву,
мрак у планини брзо пада, друмови су ноћу несигурни,
а утврђена свратишта ретка безбедна и топла места.

Оне вечери у циркусу
Зора отвори кутију
од печене земље.

Вода, ватра, земља
и ваздух – четири
елемента тебе као
и свет граде. Наше
душе чекају.

Из кутије покуља
светло, Зора се
изобличи.

Милутине,
крени.
Нека твој дух
трепери.
Изађи напоље
стаклених
призми...

Сада
путуј,
прошао си
кроз
пукотину
света.

Химера, у коју се Зора претвори, замахну рукама. Милутинов лик експлодира. Химера прекрсти руке. Фотонска киша засу поље стаклених призми. Милутин се обреће на краљевском друму, без сећања, јашући говече.

Пред пустињским свратиштем,
у свету иза пукотине овог нашег света

Добродошли, уђите!
Вечера је послужена

Рођен си да по туђим мислима пребираш, да их хваташ и премешаш
мењајући судбине људи. Изгуби прст због свог дара, кажњен да на рубу
екумене караване гостиш и усмераваш. Води ме у моју собу, Деветко.

У гостинској соби свратишта путници обедују куване
гуштере слушајући лутку – певача.

Прошли су кроз гостинску собу
па низ ходник до кривих врата.

Иза ових врата је статуа
Венере од трешњевог дрвета,
ту ћеш ноћити.

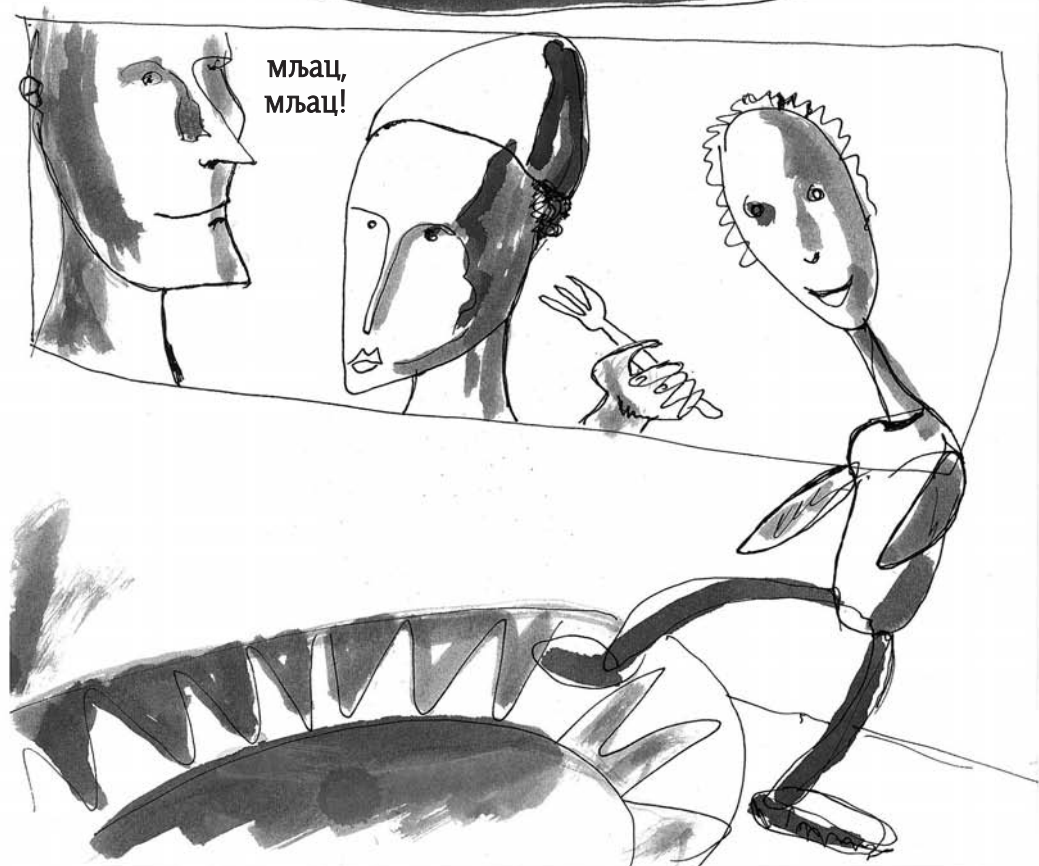

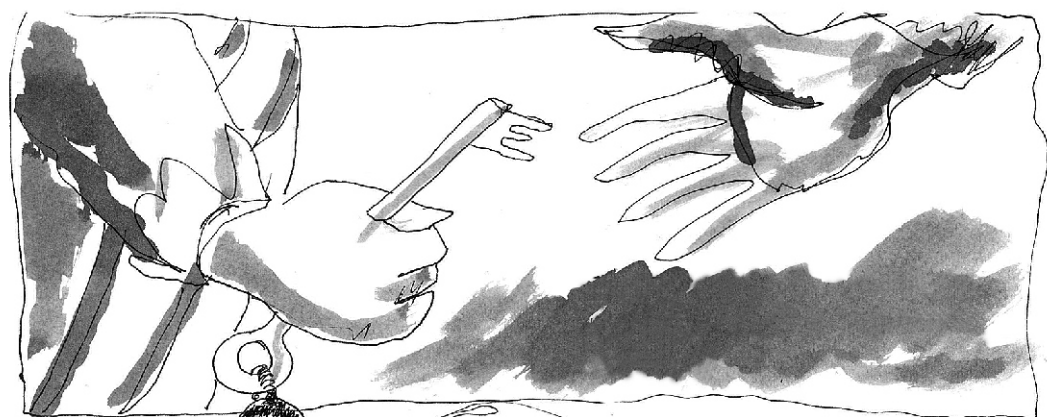
Храбросћ овој човека која срце води ка јадној незгоди
биће наук онима што ходе у слободи.

У шањиру са шврдо куваним јушћером
знаш да поједен бићи нећеш, а херој
у соби са дрвеном нимфом
чему може да се нага.

мљац,
мљац!

Сада улазим.
Лаку ноћ!

Светло гасних лампи испуни собу.
Дрвена скулптура седла је на
мермерном седишту.

Можеш да се
вратиш својим
гостима, Деветко.
За доручак желим
кукурузни хлеб
и ледену изворску
воду у соби.

Лаку ноћ!

